

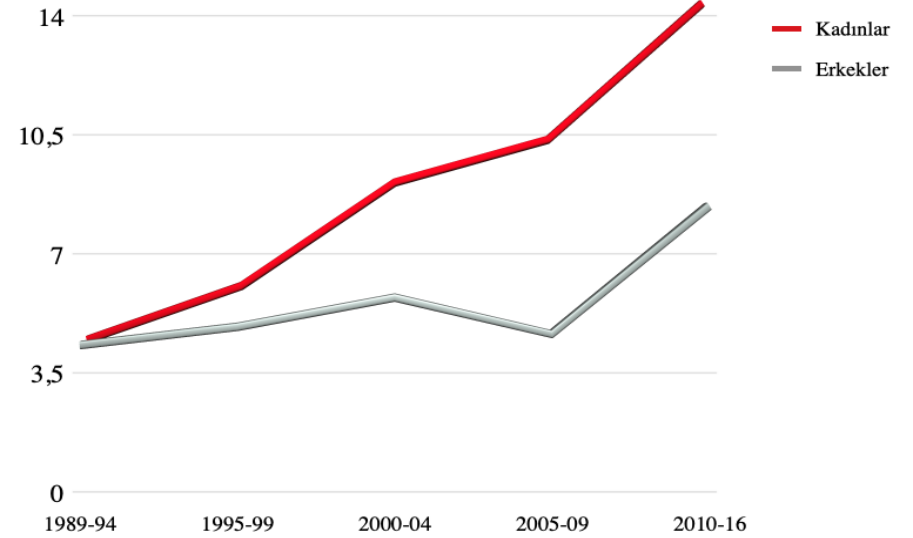
Eşcinsellik

Dr. Mustafa Merter

8 Mayıs 2020

Önsöz

Aşağıdaki makale 2014'te yayımlanan "Nefs Psikolojisi ve Rüyalarda Dili" kitabımızdan alınmıştır; fakat o zamandan bugüne önemli bazı değişiklikler olduğu için bu eklemeyi uygun gördük. Öncelikle aşağıdaki grafikte göreceğimiz gibi hem kadınlar ve hem de erkekler arası eşcinsellikte 2009'dan itibaren, farkedilir bir artış vardır. 1990'dan itibaren genç kadınlar arasındaki, en az bir kadınla ilişki üç misline çıkmıştır; erkeklerde de benzer bir artış müşahade edilmektedir. 2009'da %4.5 olan erkek erkeğe eşcinsel ilişki, 2016'da %8.3'e yükselmiştir. Kadınlarda aynı oran %10.2'den %14.1'e gelmiştir (Twenge J., 2017).

Figür: 18 yaşını doldurduktan itibaren kendi cinsiyetinden en az bir cinsel partneri olmuş 18-29 yaş arası gençlerin oranı. General Social Survey. 1989-2016.

2009'dan itibarenki bu yüksek artışı, diğer psikolojik parametrelere (depresyon, anksiyete vb.) paralel görebiliriz; ve İnternet Nesli (*i-Gen*) kitabının yazarı Jean Twenge bütün bu olumsuz değişimleri, 2012'de akıllı telefonların yaygınlaşması ile açıklar (Twenge J., 2017). Bu kadar kısa zaman içerisinde böyle bir artış,

eşcinsellik üzerine öne sürülen genetik teorileri (“doğuşandır” teorilerini) tamamen çürütür ve başka sebepler aramamıza yol açar; bazı eşcinsel araştırmacılar tarafından öne sürülen, eşcinselliğin genetik temellere dayandığı teorisi bugüne kadar kabul görmemiştir. Eşcinsel lobisinin bütün dünyada sürdürdüğü normalleştirme, kabul ettirme çabaları bu sonuçları açıklar. Cep telefonu ekranı bizim Matrix Sendromu diye tanımladığımız sanal bağımlılığın ana giriş kapısıdır ve Matrix dünyası olabildiğince edepsiz, ahlaksız ve kaotiktir.

Aşağıdaki makaledeki bir diğer değişiklik ise, tedaviyi kendileri talep eden eşcinsellere uygulanan terapinin “adı”dır. O tarihlerde İngilizce’den çevirerek kullandığımız “Onarım Terapisi” yerine “Talep Üzerine Eşcinsellik Terapisi” tabiri daha uygun görünüyor. Bu konuda son olarak Avrupa’da ve kısmen ABD’de meydana çıkan bazı gelişmelere dikkatinizi çekmek isteriz. Mart 2018 Avrupa Parlamentosu 435 oya karşı 109 oyla eşcinsellere yapılan “conversion /değişim” terapisini kabul etmeyerek, kendisine bağlı ülkelerden böyle bir terapinin yasaklanmasını istemiştir ve İsviçre, Almanya gibi bazı ülkeler bu yasağı tatbik etmişlerdir. Bu şu mânâyâ gelir: Diyelim ki, 16-20 yaşları arasında bir ergen, Matrix’in, internetin kıskırtması ile bazı eşcinsel ilişkilerde bulundu ve sonrasında iğrenerek vazgeçti ve yardım arıyor; karşısına çıkan her terapist, “hayır ben sana yardım edemem, sen böyle doğdun, bunun tedavisi yoktur” diyor. Nitekim maalesef Türkiye’imizde de böyle konuşan psikolog ve psikiyatristler var; farkına varmadan Batı’nın taklitçisi olarak veya daha kötüsü, bal gibi bilerek yalan söylüyorlar ve meslek ahdini çiğniyorlar. Yasa koyucunun bu durumu artık görüp böyle söylemleri suç kapsamına alması lazım; yoksa fazla geçmeden tam tersi olacak ve bizde de yardım terapisi yasaklanacak. Bakın çökmekte olan bir Batı medeniyetinin kenarında yaşıyoruz; bu, mübârek olup da mübârekliklerini bilmeyen insanların hayat tarzı, sadece çevreyi yok etmekle kalmıyor, insanlığı da ifsâd ediyor.

Peki bu gidişata karşı ne yapabiliriz? Size burada sunduğumuz grafik, 2016 yılına kadar olan yükselişi gösteriyor; bize başvuran ebeveynlerin ve eşcinsellerin kendi talepleri, her geçen gün bu durumun daha da vahâmet kazandığını düşündürüyor. Öncelikle küresel çapta büyük bir oyunla karşı karşıya olduğumuzu bilelim; “birileri” ipleri oynatıyor ve insanlık gittikçe edepsizleşiyor. Toplumun her alanına

sızmış bir girişim var; politika, meslek kuruluşları, hukuk sistemi, barolar, televizyon ve sinema endüstrisi, sanat dalları, edebiyat (bu kelimeye dikkatinizi istirham ederiz), üniversiteler, büyük holdingler ve hatta din kurumları kuşatma altında. Hiçbir üniversitede eşcinsellik üzerine tarafsız bir araştırma yapmak artık mümkün değil; hemen “homofobi” denen saçmasapan bir tabirle yaftalanıyorsunuz. Birçok gence bu durum “insan hakları” diye yutturulmak isteniyor; halbuki bu varoluş tarzı, aşağıda açıkladığımız gibi, hayat beklentisini ortalama 20 yıl kısaltan ve sadece AIDS’e değil, bir dizi somatik ve psikolojik hastalığa sebep olan bir pandemi. Öyleyse bu durumdan muzdarib olan ana babalar, devletin tedbir alması için, kendi çocukları da tehlikede olan milletvekillerine ve hatta CİMER’e müracaat etsinler. Son günlerde, bu tehlikenin farkına varan Rusya, kritik kararlar almıştır. Ayrıca yine bu ana babalar, psikiyatri ve psikoloji kuruluşlarına şikayet mektupları yağdırıyorlar. Acilen eşcinsellik ve diğer cinsel rahatsızlıklar üzerine bir enstitü kurulması ve terapist yetiştirilmesi lazım. Diğer yandan, sivil toplum kuruluşları da böyle bir “gey hayat tarzının” ne kadar tehlikeli olduğunu farklı yollardan halka açıklasınlar. Bakın, bir Müslüman maddî ve mânevî açıdan insana zarar verdiği için eşcinselliğin düşmanıdır; ama hazreti insan olduğu için her eşcinsel, neredeyse önünde secdeye varılacak kadar mübârek. Dolayısıyla bütün eşcinsellere, hürmet ve anlayışla yaklaşmak elzemdir; “ince” İslâm budur.

Biz edepli bir milletiz; sadece kendimize değil, dünyaya da fütüvvet ahlâkımız ile hizmet verdik ve vermeye de devam ediyoruz. Bu mevzûda da Türkiye’nin, başta İslâm âlemi olmak üzere bütün dünyaya önder olması lazım; bizden beklenen bu. İpleri ellerinde tutan bazı Matrix kodamanları kendilerini çok güçlü zannediyorlar; gelin bu oyunu bozalım; akl-ı selîm ve ahlâk-ı hamîdiyye gâlip gelsin; inanın biz bunu yapmaya muktediriz.

Dr. Mustafa Merter

Eşcinsellik

Bu konuya girmeden önce, tasavvuftan feyzalmaya gayret eden psikolojinin çok önemli bir ilkesini yeniden hatırlatmak istiyorum. İnsan olması dolayısıyla her insan, mübarek, Hazret-i İnsan'dır. Tasavvuf terbiyesi ise bizleri başkalarının kusurlarını değil, kendi kusurlarımızı görmeye yönlendirir. Bu sebeple bir eşcinselin kendini en rahat hissedebileceği toplum, tasavvuf meclisidir. Kusur görmeme, görünce de ısrar etmeme üzerine terbiye almış dervişler, tüm insanların karşısında nasıl duruyorlarsa, eşcinselin karşısında da öyle dururlar. Mürşid-i Kâmil'in nazarı mevzuuna hiç girmiyorum, haddim olmayarak girseydim bu kitabı okuyan eşcinsel kardeşlerim ağlarlardı. Fakat doktor olmak hasebiyle, kusur görüp haz almak için değil, ama acı çeken insanlara yardım etmek amacıyla bu konuya, tüm yönleriyle temas etmek durumundayız.¹⁰⁷³ Bu yazıda eşcinsellik

¹⁰⁷³ "Homofobi" diye bir tabir vardır, eşcinsel veya eşcinsellik korkusu diye tercüme edilebilir. Genelde eşcinsel çevreler, herhangi bir nedenle (mesela dinî inançlar) eşcinselliğe karşı çıkanları hemen homofob diye yaftalarlar. Yani onlara göre eşcinsellik dokunulmaz bir alandır, eleştirisi yapılamaz. Hâlbuki bir insan Rabbine yönelik taşıdığı takva (sorumluluk bilinci) nedeniyle, O'nun tüm dinlerde kesinlikle tasvip etmediği bu davranış için olumsuz duygular taşır, taşınması lazımdır, yoksa dininin bir kısmını inkâr etmiş olur. Buradaki korku, hürmet ve muhabbetle beraber seyreden bir korkudur. Seven insan (muhabbetullah) sevdiğini gücendirmek istemez. Ama bir yandan da her insan bilinçdışının derinliklerinde bir homoseksüel olma kaygısı da taşıyabilir. Ve bu nedenle bir psikolojik savunma mekanizması olarak, içindeki eşcinseli dışarıya yansıtarak, eşcinsellere yönelik nefret, aşağılama, alay benzeri, hatta sadistçe duygular taşıyabilir. Ve bazen de bu duyguları fiiliyata dökülebilir. Bu davranışın belirtisi ise yapıcı eleştiri değil, yıkıcı eleştiri yapılmasıdır. Kusur görmekte ısrar edilmesi ve hataların kaba bir şekilde yüze vurulmasıdır. İşte eşcinsellerin homofob derken kastettikleri durum aslında budur. Tabii ki yukarıda anlattıklarımın sonra olgun bir insan, bu manada homofobik olmamalıdır, olanları da uyarmalıdır.

konusunda, diğer soruların yanı sıra, "Eşcinsellik hastalık mıdır ve eşcinselliğin tedavisi olur mu?" sorularına da cevap vermeye çalışacağız.

Çalışmamıza öncelikle eşcinselliğin tanımlanması ile başlayalım. Eşcinsel, cinsel olarak kendi cinsine ilgi duyan ve cinsel isteklerini kendi cinsinden kimselerle yatıştırarak huyunda olan kimsedir. Bu konuyla ilgili bazı kavramları anlamlarıyla sıralayalım:

Gey: Eşcinselliğini problem etmeyen, hatta bundan onur duyan kişi.¹⁰⁷⁴

Pedofili: Ergenlik öncesi çocuklara düşkünlük.

Hebefili: Ergenlik sonrası çocuklara düşkünlük.

Biseksüel: Hem kendi cinsiyetle hem de karşı cinsle ilişki kuranlar.

Travesti: Kadın (veya erkek) kıyafeti giyen eşcinseller.

Transseksüel: Kendi biyolojik, fitri cinsiyetini benimsemeyen, fitri hâline yoğun bir tepki hisseden kişi.

Çocuklukta Cinsel Kimlik Uyumsuzluğu (*gender identity disorder of childhood*): Çocuğun kendi bedenini ve benliğini biyolojik yapısının aksine, karşı cins gibi algılaması ve davranışlarında buna uygun tarzda yönelişi.

Androjen: Erkek ve kadın özelliklerinin kombinasyonu.

Homofobi: Eşcinsellere yönelik kaygılı duygular taşımak.

Eşcinselliğin Tipleri

Eşcinsellik denilince tek tip bir insandan bahsetmek zordur. Çeşitli eşcinsel tipleri vardır. Aile dinamiği, kültür ve kişilik yapısı gibi birçok parametreye göre eşcinsellik tipleri değişebilir.

a) *Açıķça yaşanan ego-sintonik eşcinsellik:* Bu durumdaki kişilerin ilk bakışta, ahlaki, vicdani, akli bir problem yaşamadıklarını görürüz, utanç da hissetmezler. Giyim/kuşam ve hayat tarzları, altkültür davranış/ritüelleri ile eşcinselliklerini hem sergiler hem de özellikle vurgularlar. Uygun "eş" bulduklarında ise çekinmeden beraber olurlar.

b) *Gizli yaşanan/hissedilen ego-distonik eşcinsellik:* Bu durumda kişinin mantığı, sağduyusu ve vicdani, durumuna sürekli karşı çıkar. Kişi kendiyle sanki savaş hâlinindedir, zaman içerisinde depresyon, kronik kaygı, bağımlılık gibi ikincil patolojiler müşahede edilebilir. Bu grup kabaca, fiiliyata dökenler ve dökmeyenler olarak ikiye ayrılabilir.

c) *Geçici eşcinsellik:* Özellikle ergenlerde görülen, geçiş dönemi eşcinsel duygu ve dürtüler. Bu grup da fiiliyata dökenler ve dökmeyenler olarak ikiye ayrılabilir.

d) *Durumsal eşcinsellik:* Hapishane, manastır örnekleri vb.

¹⁰⁷⁴ Gey tabiri, Fransızcada "gai", neşeli demektir. Yani suçluluk, yetersizlik duyma ve bu zaafını aşma çabalarına girme yerine "güle oynaya" yaşayan, zaafıyla iftihar eden, "özgür" kişi.

e) *Patolojilere paralel giden eşcinsellik*: Sınır rahatsızlık (BL), manik/hipomanik hâller ve psikozlar çerçevesinde görülen eşcinsellik.

f) *Geçici yasak ilişkiler çerçevesinde yaşanan eşcinsellik*: Mesela, evli bir erkek veya hanımın kaçamakları. Genelde ego-distonik yapıdadır. Travesti tutkunları vb.

g) *Oğlançı/sübyancılar*.

h) *İçinde yaşanan toplum ve zamanın tesiri ile neredeyse “zoraki” yaşanan eşcinsel eylemler*. Mesela, varoluşçuların, “varoluş özgürlüğünü doya doya, tıka basa yaşama” eşcinselliği. Varoluşçu terapi öğrenmek isteyenlere, “Önce var ol, sonra gel” tavsiyeleri. Bir başka örnek, Avrupada ergen ve genç erkeklerin cinsel ilişkiye girmek isteyen kızlara, “Lezbiyen tecrüben var mı?” diye sormaları ve yanıt hayır ise “Seninle yatmam” tehdidi.

i) *Sanal alanda çok yönlü/sapık temayüller* esnasında yaşanan, sadist, mazohist, fetişist ve eşcinsel yaşantılar ve bunların sporadik olarak fiiliyata dönüşmesi.

Psikiyatri ve Psikolojinin Eşcinselliğe Yaklaşımı

Psikoloji biliminin üç büyük öncüsü olan Freud, Jung ve Adler eşcinselliği kısmen doğal, kısmen de patolojik bir durum olarak görmüşlerdir.

S. Freud ile başlayalım¹⁰⁷⁵ ve öncelikle kitabın ön bölümlerinde sunduğumuz görüşlerini tekrarlayalım. S. Freud’a göre insan yaradılış itibarıyla sadece cinsel organlarla sınırlı olmayan, tüm bedene yayılmış, hatta iç organları bile kapsayan bir uyarılma, haz alma sistemidir. Çok yönlü sapıklık (polimorf pervers yapı) yeterince uyarıldığında beden her bölgesini cinsel bir hazla tatmin eder. Bebek ilk uyarılmayı anneden süt emerken ağız bölgesinde yaşar (oral dönem), sonra haz arayışını anal bölgeye kaydırır, sonunda da tüm bedene yayılması gereken haz arayışı cinsel bölgelere odaklanarak (genital dönem) asıl yapısından uzaklaşır, sınırlı hâle dönüşür. S. Freud’a göre bu genel cinsel uyarılma ihtiyacının sadece cinsel bölgelerle sınırlı kalması, gayritabiî, doğal olmayan bir zorlama, tiranlıktır.¹⁰⁷⁶ Sorumlusu ise ebeveynlerin uyguladıkları yanlış eğitimidir. Tabular, yasaklar ve cezalar çocuğu gittikçe sınırlar ve asli yapısından koparır. Çocuk bir yandan zevk prensibinin tatmini için sınırsız bir hoşgörü beklerken (öznel yapı), bir yandan da bu tatmin için diğer insan-

¹⁰⁷⁵ Freud yaşamı süresince homoseksüellik etiolojisiyle ilgili 4 farklı teori ileri sürer (Lewes, 1988). Her birinde homoseksüelliğe ilişkin farklı bir meta psikolojik meseleye değinir; libido ve biseksüalite (1905), narsisizm (1910, 1914), savunma mekanizmaları (1911, 1922) veya tatmin etmeyen ödipal çözümler (1920, 1922) gibi. Her bir teori, erişkin homoseksüelliğine neden olabilecek farklı psiko-gelişimsel olaylarla bağlantılı bir “homoseksüel hipotezi”ne dayanır, (Drescher, 2001), bkz. Andrew Kirby, *Aetiological theories of homosexuality*.

¹⁰⁷⁶ Tiran, zorla hüküm süren otorite demektir.

lara bağımlıdır. İşte bu sınırsız zevk için hoşgörü beklentisi, S. Freud’a göre insanın evrensel huzursuzluğunun ve nörozunun nedenidir.

Bu teoriden yola çıkarsak Freud’a göre insan yapısal olarak “çift cinsli”dir (*constitutional bisexuality*) ve hazzın mesela sadece anal bölgede takılıp kalması bir “gelişim” eksikliğidir. Yani homo-erotizm (aynı cinsle hissedilen şehvet), daha yüksek bir gelişim evresi olan hetero-erotizm (karşı cinsle şehvet) ile kıyaslandığında, istenmeyen bir durumdur.¹⁰⁷⁷

Öğretisinin değişik dönemlerinde Freud şu fikirleri öne sürmüştür:

1. Annenin hadım edilmiş olması, çocukta yoğun kaygı uyandırır; çocuk bu sebeple hadım edilmemiş “anne”, yani penisli kadınlar arar.

2. Çocuk anneye ilişkin öyle yoğun bir cazibe hisseder ki, onunla tam bir özdeşim yaşayarak narsisist bir özellik olarak kendisi gibi muhataplar arar ve annesinin kendisini sevdiği gibi onları sevmek ister. (*Üç Deneme, 1905/Three Essays*)

3. Negatif veya tersine dönmüş Oedipus karmaşasında çocuk, babasının sevgisini ararken, dişil bir kimliğe bürünür ve anal erotizm yaşar.

4. Babaya ve kardeşlere hissedilen sadist kıskançlığı telafi etmek için, tepki oluşturma savunma mekanizması olarak, diğer erkeklere sevgi hisseder.

S. Freud tüm bu çalışmaları esnasında eşcinselliği psikolojik nedenlerinin yanı sıra biyolojik nedenlerle de bağlantılı görür (Freud, 1920; Murphy, 1992).

Özet olarak Freud eşcinselliği “gelişimi engelleyen, güdük bırakan (*stunted*) psiko-seksüel bir süreç” olarak görür. Bu bakış açısından eşcinselliği yetişkinlerde alt düzey bir cinsellik olarak tanımlar.

C.G. Jung’a gelirse, *Arketipler ve Kolektif Bilinçdışı* kitabının 1989 tarihli orijinal Almanca 7. baskısının 86. sayfasında Jung, eşcinselliğe değinir ve erkek kimliğinin “anima” ile ilişkisini anlatır.

Merkezî anne arketipinin etrafında olan anima, eğer bir erkekte fazla gelişirse, onun karakterini yumuşatır ve onu hassas, asabi, fevri, kıskanç ve uyumsuz yapar.

Jung, erkek eşcinselliğinin “anima” ile bağlantılı olduğunu söyler. Jung’a göre bu süreç daha ziyade hermafrodit arketipten yetersiz bir şekilde ayrışmayı temsil eder. Tek yönlü bir cinsiyet kimliğine karşı yoğun bir direnç vardır. Ve Jung, “Bu durum, asli cinsel kimlik tamamen yok olmadıkça, her zaman patolojik olmayabilir” der.

Öte yandan Jung, analitik psikoloji üzerine kaleme aldığı iki makalesinde eşcinsel eğilimleri “yetersiz, eksik bir gelişim süreci” olarak tanımlar.

Aslında bu tanımların ötesinde eşcinsellik Jung psikoterapi ekolünün ana amacı olan “*individuation/ferdileşme*” sürecinde, yani merkezî arketip olan ve insanın tümcellliğini,

¹⁰⁷⁷ Dreschner, 2001; Murphy, 1992, *Aetiological theories of homosexuality* (Andrew Kirby)’den alıntı.

düalizm ötesi varoluşunu temsil eden “Self”e (bizde gerçek benliğe, “Can”a) ulaşma çabasında problem teşkil eder. Zira dengeli bir animus/anima yapısı ferdileşmenin olmazsa olmaz bir koşuludur.¹⁰⁷⁸

Neticede hem Freud hem de Jung, eşcinselliği kısmi bir hastalık/patoloji olarak görür ve oluşturdukları teori çerçevesinde, her hâlükârda yetersiz bir gelişim olarak telakki ederler.

Eşcinselliğe Bakışın Zaman İçerisinde Değişimi

2. Dünya Savaşı'nın yaraları sarılırken, 1948'de Birleşmiş Milletler önderliğinde Paris'te insan hakları tekrardan belirlendi ve “Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi” yeniden gözden geçirildi. Temel değişim, Musevi-Hristiyan ahlaki yerine “Aydınlanma Hareketi”nden kaynaklanan tabii haklar (*natural rights*), tabii kanunlar (*natural laws*) gibi mefhumların öne çıkmasıydı. Bu sekülerizasyon girişimleri, eşcinsellere de “dolaptan çıkmak/out of the closet” diye tanımladıkları meşrulaşma için bulunmaz bir fırsat sundu, din engeli artık yoktu.

“Gey Özgürlük Hareketi”; 1969, New York, Stonewall Club Protestosu ile başlar. Harry Hay, hareketin fikir babalarından biridir. Hay ve Marshal Kirk, Hunter Madsen gibi kurmaylar 1970'lerden başlayarak, geriye dönüp neticelerine baktığımızda çok etkili olduğunu gördüğümüz bir strateji oluştururlar. İnsan hakları kılıfı altında, eşcinselin cinsel yönünü ikinci plana indirgeyip, insanların duygularına hitap etmeyi başarırlar. Kendi tabirleri ile “*The overhauling of straight America*/Eşcinsel olmayan Amerika'nın revizyonu, ayarı” başarı ile uygulanmıştır. Günde 7 saat televizyona bakan Amerikan halkı, eğer medya/yayın kuruluşları ele geçirilirse, her şeye inanır hâle getirilir. Ve çağın yapısı gereği, Amerika inanırsa tüm dünya inanır.

Kullanılan Stratejiler

- **Film endüstrisini, komedi filmlerini** (*Tootsie ve Mrs. Doubtfire*, kadın kıyafetinde erkekler) ve **duygusal filmleri** (mesela, Tom Hanks'li *Philadelphia*) **kullanma**: Öyle aktörler seçilir ki sempati, eşduyum hissetmemek mümkün değildir. Bir başka yöntem ise, erkek ideal figürlerinin de eşcinsel olabileceğidir. Bunun en çarpıcı örneği, *Brokeback Mountain* veya *sert kovboyların “yumuşak aşkı”* filmidir. (bkz. Resim 25) Bu konuda daha yüzlerce örnek verebiliriz. Hep mağdur, hassas eşcinseller ve haşın, kalpsiz “homofob”lar konu edilir. Sonunda izleyicinin vicdanı isyan eder ve “Ben de eşcinselim diyeyi” gelir...

- **Politik alana sızma**: Son olarak geçtiğimiz günlerde Kaliforniya senatorlerinden Ted Lieu, eyalet senatosuna bir teklif sunma aşamasına gelmiştir. Hedef “onarım” terapisi diye tanımlanan tedavi şeklini yasaklamaktır. İleride göreceğimiz gibi, sözde bu terapi,

¹⁰⁷⁸ Jung erkek çocukta homoseksüelliğin gelişimini tartışırken şöyle der: “Erkek çocukta bir erkeğin liderliğine olan ihtiyaç homoseksüel eğilimler olarak devam etti -çocuğun çocuksu fantezilerini eğitimden geçirecek bir erişkin erkek olsaydı hatalı bir gelişim meydana gelmeyecekti”, bkz. C.G. Jung, *The Archetypes of the Collective Unconscious*, s. 47.

depresyon ve intihar olaylarına sebep olmuştur... “Senatodaki adamlarımız” (*our men in senate*), demokratik partinin liberal görüşleri ile birleşip ciddi bir lobi faaliyeti gerçekleştirirler. Tabii ki bu politikacıların bir kısmının kendileri de eşcinseldir.

- **Dini sorgulama, ahlak kurallarını gevşetme**: Özellikle yüzlerce kilise kuruluşunun, kendilerine göre Hristiyanlığı yorumladığı ABD’de, yandaş bulmak da o kadar zor değildir. Papazların eşcinsel evlilikleri kutsamaları, hatta kendi aralarında evlenmeleri artık istisnai değildir.

- **Psikolojiyi psödo-bilimsel araştırmalar ile asıl problemden uzaklaştırma**: “Böyle doğdu/born that way” teorisini güçlendirme.

- **Programlarında eşcinsel ayrımcılığa karşı çıkan kuruluşlara finansal destek verme**: IBM, United Airlines, Subaru gibi şirketler eşcinsel aktivistleri finansal olarak da desteklerler. Para, Easter Seals, American Lung Association, Urban League, Girl Scouts (İzci Kızlar) gibi aslında eşcinsellik ile hiç ilgisi olmayan kuruluşlara aktarılır, karşılığında faaliyetlerinde ayırım yapmamaları beklenir (mesela kızınızı bir izci kampına gönderdiniz, orada da bazı kızlar, aynı çadırda kalıp “aşk” yaşıyorlar, idareciler bu durumu anlayışla karşılamalı ve ayırım yapmamalıdır).

- **Üniversitelere ve akademik camiaya baskı yapma.**

- **Hukuk sistemine nüfuz etme.**

Ve tabii ki bu stratejiler kısa zamanda meyvelerini verir, 1988’de Amerikalı yetişkinlerin %75’i eşcinsel ilişkiye karşı çıkarken, 1998’de bu oran %55’e düşer. Aynı dönemde erkek eşcinsel temas %1,7’den %4,1’e yükselir (kadınlarda %2’den %2,8’e).

İşte böyle bir sistematik ön hazırlık yapıldıktan sonra eşcinsellik “usulca” kurumlara da nüfuz etti. 1952’de DSM Tanı Kriterleri’nde eşcinsellik sosyopatik kişilik bozuklukları altında yer alırken, 1968’de bu kategoriden çıkarılıp diğer cinsel sapmalarla birlikte sınıflandırıldı. Burada eşcinsellik ancak kişinin benlik algılamasıyla uyumsuzluk gösterdiğinde problem olarak görülüyordu. DSM’nin 1973 baskısında ise eşcinsellikten artık hiç bahsedilmedi ve eşcinsellik, “başka bir kategoriye girmeyen diğer cinsel bozukluklar” başlığı altına (hetero/homo ayrımı yapmadan kişinin cinsel eğilimleri ile ilgili sürekli ve belirgin olarak yaşadığı sıkıntı olarak) alındı.

Eşcinsellik tanısı bilimsel alanda ortadan kaybolunca, çok kısa bir zaman süreci içinde “eşcinsellik” üzerine bilimsel çalışmalar yapmak da artık mümkün olmadı, konuyla ilgili literatür aniden duruverdi. Klinik alandaki uzmanlar konu hakkında birbirleriyle konuşmaktan ve profesyonel toplantılarda tebliğler sunmaktan çekinir hâle geldiler. Çünkü böyle girişimlerde bulunanlar “paradigma”nın sıkı kontrolü altında olan üniversitelerde hemen “persona non grata” ilan ediliyor, akademik kariyerleri baltalanıyor, homofobi ve ayrımcılık ile suçlanıyordu. Hatta bazı yazarlar hetero’ların homo’lar üzerine

araştırma yapabilme yeteneğini bile sorguladılar (Suppe, 1982). Gey taraftarı olan araştırmacılar ise eşcinselliğin patoloji olarak kabul edilmesinden korktukları için psikolojik araştırmalar yapmadılar ve “böyle doğdun/*born that way*” teorisini güçlendirmek amacıyla genetik/hormonel/nörofizyolojik teorilere ağırlık verdiler.

Eşcinselliğe Paralel Giden Patolojiler

Eşcinseller, eşcinsel olmayanlara göre, çok farklı, belirgin bir somatik ve psikolojik hastalıklar yelpazesi yaşarlar. AIDS bunlardan sadece en çarpıcı olanıdır. Asıl sorun aşağıda sıralayacağım istatistiksel verilerdir. Öncelikle eşcinsel hayat tarzının önemli bir özelliğine dikkati çekmek gerekir. Eşcinseller özellikle erkek eşcinseller, bir hiper-promisküite (*homosexual hyper-promiscuity*) sergilerler.¹⁰⁷⁹

Değişik araştırmalar, eşcinsellerin %43'ünün hayatları boyunca 500 ve üstü eşcinsel ilişkiye girdiğini göstermiştir. %28'i ise hayatları boyunca 1000 ve üstü ilişki yaşadıklarını söylerler. Eşcinsellerin %79'u yaşadıkları bu deneyimlerin %50'sinin tamamen yabancı kişilerle olduğunu belirtirler. Ve bunların %70'i tek gecelik ilişkilidir (*one night stands*, bkz. *The Castro* filmi).¹⁰⁸⁰

Benim kişisel terapi tecrübelerim de bu verileri doğruluyor, 1990 yıllarında Zürih Üniversitesi Psikiyatri Polikliniği'nde ve sonrasında gördüğüm hastalar maalesef bu verileri teyit ediyor. Zürih'te 35 yaşlarında bir erkek hastamla yaptığım terapi de bir ara, “Kaç kişi ile ilişkiniz oldu?” sorusuna hastam, “500'den fazla olabilir” dedi. İnanmadım ve “Bu nasıl mümkün olabilir?” diye sorduğumda gülümsedi. “Her gece umumi tuvaletlerde iki üç kişi ile ilişki kurarsanız olur” diye cevap verdi. Ayrıca yine eşcinsellik sosyal uygulamalarından olan, “*weekend gay circuit parties*/hafta sonu gey devreye girme partileri”nde alkol, uyuşturucu, uyarıcı tesiri altında, “bulan bulanla” ilişkiye girer. Risk almaktan kaçınılmaz, prezervatifsiz ilişki (*barebacking*), bir manada “aşkı, sana hayatım feda olsun” anlamını taşır ve ilişkiye artı bir heyecan katar.¹⁰⁸¹

Hatta daha ötesi de olabilir. Eşcinsel ilişkiye daha da fazla heyecan katabilmek için kişi, bile bile zührevi hastalıklara yakalanmak ister, bunun adı da “*bug chasing*/böcek arayışı”dır. Eşcinsel evliliklerinde ise sadakat nadir bir erdemdir. İlk evlilik senesinde %66 ihanet olur, 5 sene süren ilişkide ise bu oran %90'lara çıkar. Böyle bir “ilişki zenginliği”nin birçok patolojik mikroorganizma için bulunmaz bir fırsat olduğunu tıp doktorları olarak hepimiz biliriz. Nitekim cinsel yoldan bulaşan hastalıkların görülme oranı eşcinsellerde %78'dir. ABD'de eşcinseller genel toplumun %1-3 oranlarında bir bölümünü teşkil ederken gonore (bel soğukluğu) vakalarının %3-4'ünü, frengilerin %60'ını oluştururlar.

¹⁰⁷⁹ Promisküite: Önüne gelenle yatma.

¹⁰⁸⁰ Bell ve Weinberg (1978), *American Journal of Public Health*, 2003.

¹⁰⁸¹ Aslında normal karşı cins eş ilişkisinde bu davranış, çok asil bir sadakat ve muhabbet göstergesidir. Eşi, diyelim ki bulaşıcı bir hastalıktan mustarip olan kişi, onunla, sevgisi uğruna aynı kaderi paylaşmaktan kaçınmaz; iyi günde de, kötü günde de hayat yolculuğunu beraber yapar. Aynı asil duygu eşcinsellerde de vardır, fakat yanlış yerde ortaya çıkar.

Gonore'ye yakalanma sıklığı aslında diğer cinsel yolla bulaşan hastalıklar için de anlamlı bir göstergedir. 1993 ile 1996 yılları arasında, ABD'de 26 zührevi hastalıklar kliniğinde yapılan bir araştırma, bu zaman diliminde gonore vakalarında %74'lük bir artış göstermiştir.¹⁰⁸²

Eğer gonore'de böyle bir artış varsa, AIDS de sırada demektir. Hepatit A ve B (sarılık)'nin eşcinsellerde görülme oranı San Francisco'da %70-80 civarındadır. Eşcinsellerin genel toplumun %1 ile %3 arasındaki bir dilimini temsil ettikleri düşünülürse bu rakamlar da, devasa bir hepatit virüsü yoğunluğu manasına gelir. Avustralya'da da aynı eğilim tespit edilmiştir.¹⁰⁸³

Eşcinsel Bağırsak Sendromu/*Gay Bowel Syndrom* yine eşcinsellere has bir hastalıklar toplamıdır. Bu sendromda bir dizi bakteri, virüs enfeksiyonları (kondilom akuminata, proktitler, amibiaz, ano-rektal gonoreler, şigeloz, lemfoganuloma venereum), mekanik nedenlere bağlı hemoroid, polip ve fistüller, yabancı cisim sokmadan kaynaklanan yırtılmalar ve iyi huylu ve habis tümörlere raslanır. Sperm (döl) aslında bağışıklığı azaltıcı tesirlere (*immunosuppressiv effects*) sahiptir, bu sebeple vajina onu kabul eder. Ama yanlış kanala dökülürse, enfeksiyon ve kanserlere duyarlılık artar. Peki, azgın-çokeşlilik (*wild promiscuity*) ve anal ilişki niye bu kadar hastalığa sebep oluyor sorusunun cevabı ise çok basittir; bağırsağın son bölümü yani rektum, Rabbimiz tarafından tek yönlü bir kanal olarak yaratılmıştır (*the rectum has been designed as a one-way tunnel*). Kas ve kan dolaşımı yapısı nedeniyle vajinaya göre farklı olduğu için bu “tünel” bu yükü kaldırmaz, çabuk zedelenir ve mikroplar kana bulaşır.

Tabii bu patoloji repertuarı nedeniyle eşcinseller ABD'de hastanelere yatan vakaların %17'sini teşkil ederler.¹⁰⁸⁴

AIDS'e gelince, bu hastalık malum olduğu gibi eşcinseller, özellikle de eşcinsel madde bağımlıları tarafından dünyaya yayılmıştır. 1992'de ABD'de AIDS vakalarının %53'ünü eşcinseller ve biseksüeller oluşturur.¹⁰⁸⁵

AIDS, 1980'lere göre daha az ölümlerle sonuçlansa da (David Ho, 3'lü terapi, 1996) erkek eşcinsellerde 2001 ile 2005 arasında %13 artış göstermiştir.^{1086, 1087}

Neticede gey hayat tarzı, yaşam beklentisini 20 yıl kısaltır. Ölüm yaşı ortalaması 42'dir (sadece %24'ü 65 yaşını aşar).^{1088, 1089}

¹⁰⁸² Thomas H. Maugh II, Centers for Disease Control and Prevention: Report in the Morbidity and Mortality Weekly, 26 Eylül 1997.

¹⁰⁸³ M.L. Stokes, M.J. Ferson ve L.C. Young, “Outbreak of hepatitis A among homosexual men in Sydney”, *Am J Public Health*, 1997, 87: 2039-2041.

¹⁰⁸⁴ A.G. Lawrence, A.E. Singaratnam, “Changes in Sexual Behaviour and Incidence of Gonorrhoea”, *Lancet*, 25 Nisan 1987.

¹⁰⁸⁵ <http://www.cdc.gov/hiv/topics/msm/index.htm> (Centers for Disease Control and Prevention - CDC)

¹⁰⁸⁶ “HIV/AIDS Fact Sheet”, CDC, Mayıs 2007.

¹⁰⁸⁷ Cato T. Laurencin, Donna M. Christensen, Erica D. Taylor, “HIV/AIDS and the African-American Community: A State of Emergency”, *Journal National Medical Association*, Ocak 2008, 100 (1): 35-43.

¹⁰⁸⁸ E.R. Fields, *Is homosexual activity normal*, The Truth At Last, Marietta, Ga, 1993.

¹⁰⁸⁹ R. S. Hogg, S.A. Strathdee, K.J. Craib, M.V. O'Shaughnessy, J.S. Montaner, M.T. Schechter, “Modelling the impact of HIV disease on mortality in gay and bisexual men”, *International Journal of Epidemiology*, 1997, 26 (3): 657-661.

(Genellikle bir başka eşcinsel eliyle) cinayete kurban gitme, eşcinsel olmayanlara göre 100 kat daha fazladır. İntihar oranları ise 19 kat daha fazladır.¹⁰⁹⁰

Eşcinselliğe Paralel Giden Psikolojik Rahatsızlıklar

Somatik hastalıkların yanı sıra eşcinsel/gey varoluş tarzı, insan psikolojisini de olumsuz etkiler. Son araştırmalara göre, depresyon, kaygı, sadizm, mazoşizm, intihar ve bağımlılık oranları eşcinsellerde belirgin artış gösterir.

İntihar üzerine yapılan son iki çalışma eşcinsellerle heteroseksüeller arasındaki farkı açıkça göstermiştir. Bu çalışmalar ileride göreceğimiz “Eşcinsel Onarım Terapisi” açısından da önemlidir. Çünkü bu tarz terapilere yapılan eleştiriler, “intihar oranlarını yükseltiyor” görüşünü savunur. Ama gerçekte eşcinsel hayat tarzı zaten insanı intihara sürükleyebilir.^{1091, 1092}

Eşcinsellerde depresyon oranlarının yüksekliği ise çok nedenli bir süreçtir, daha derinliğine araştırılması gerekir, makalenin sonunda nefis psikolojisi değerlendirmesinde temas edeceğiz.¹⁰⁹³

Bir başka patoloji ise, bağımlılığın her türüdür. %25-33 eşcinsel alkoliktir. Uyuşturucu ve alkol bağımlılığı biseksüel gençlerde, heterolara göre %340 daha yüksektir.¹⁰⁹⁴

Eşcinsellik psikolojik açıdan patoloji oluşturmaz diyen, karşı görüşü temsil eden iki araştırma, 1982’de Gonsiorek ve 1988’de Ross tarafından yayımlanmıştır.^{1095, 1096}

Bu iki araştırma da eşcinsel olmayanlarla olanlar arasında “psikolojik açıdan fark yok, varsa da toplumun baskısı nedeniyle var” görüşünü savunurlar. Aynı zaman döneminde yapılan bir başka araştırmada ise Riess (1980) MMPI testi kullanarak, eşcinsellerde daha yüksek düzeylerde “kişisel ve duygusal aşırı-hassasiyet” bulmuştur.¹⁰⁹⁷

Gey Hayat Tarzı savunucuları, genelde psikolojik sorunların, çevre/mahalle baskısı yüzünden çıktığını savunup, “ötekileştirilme, aşağılanma, insan yerine koyulmama bizi

¹⁰⁹⁰ E.R. Fields, *Is homosexual activity normal*, The Truth At Last, Marietta, Ga, 1993.

¹⁰⁹¹ G. Remafedi, S. French, M. Story, M.D. Resnick ve R. Blum, “The relationship between suicide risk and sexual orientation: results of a population-based study”, *American Journal of Public Health*, Ocak 1998, 88 (1): 57-60.

¹⁰⁹² R. Herrell, J. Goldberg, W.R. True, V. Ramakrishnan, M. Lyons, S. Eisen, M.T. Tsuang, “Sexual orientation and suicidality: a co-twin control study in adult men”, *Arch. Gen. Psychiatry*, 56: 867-874.

¹⁰⁹³ J.M. Bailey, “Commentary: Homosexuality and mental illness”, *Arch. Gen. Psychiatry*, 1999, 56, 876-880.

¹⁰⁹⁴ Dr. M.P. Marshal, Univ. Of Pittsburgh, *Journal Addiction*, April 2008.

¹⁰⁹⁵ J.C. Gonsiorek, “Results of psychological testing on homosexual populations”, *Homosexuality. Social, Psychological and Biological Issues* (Ed.ler: W. Paul, J.D. Weinrich, H.C. Gonsiorek, M.E. Hotvedt), Sage Publication, 1982, 71-80; J.C. Gonsiorek, “The empirical basis for the demise of the illness model of homosexuality”, *Homosexuality: Research Implications for Public Policy*, (Ed.ler: J. Gonsiorek, J.D. Weinrich), Sage Publication, 1991, 115-136.

¹⁰⁹⁶ M.W. Ross (1988), “Homosexuality and mental health: a cross-cultural review”, *J. Homosex.*, 15(1/2): 131-152.

¹⁰⁹⁷ B. Riess (1980), “Psychological tests in homosexuality”, *Homosexual Behavior: A Modern Appraisal* (Ed: J. Macmor), Basic Books, New York, 298-311.

hasta ediyor” derler. Fakat gey hayat tarzına neredeyse hiç itiraz olmayan, eşcinsellerin hoşgörü ile karşılandığı Hollanda ve Yeni Zelanda’da yapılan çalışmalar bu durumun “homofobi” ile ilgili olmadığını göstermiştir.¹⁰⁹⁸

Diğer eşcinsel patolojik davranışlardan biri de sadomazoşist icraatlardır ve eşcinsel olmayanlardakine göre daha sıklıkla uygulanır. Almanyada 245 sadomazoşist üzerine yapılan bir araştırma, sadece karşı cins ilişkisi kuranlarda %30, biseksüellerde %31, eşcinsellerde %38 oranlarını verir.¹⁰⁹⁹

Eşcinselliğin, hem bedene hem de insan psikolojisine büyük zararlar verdiğini gördük. Peki, böyle bir hayat tarzının küresel bir hareket olarak bazı medya organları, akademik çevreler, sınır tanımayan “kulüp”ler ve politik yandaşları tarafından dünyaya normallik ve insan hakları olarak empoze edilmesi toplumu daha nerelere götürebilir?

İnsanlık tabii, fitri (yaradılıştan) yapısından gelen bir kadim “savunma duvarı”na sahiptir. Medeniyetler arasında farklılıklar olsa bile, akıl, mantık, akliselim (sağduyu/ *common sense*), vicdan diye tanımlanan bu yapı bizi belli müştereklerde birleştirir. Dünyanın değişik ülkelerine yaptığım seyahatlerde, özellikle Afrika’nın en ucra köşelerinde, dinleri ne olursa olsun (animist, Şamanist, Hristiyan vb.) bu müşterek duvarı hem fark ettim hem de ilkel dediğimiz insanlardan nice dersler aldım. İşte bu “duvar” yıkılırsa, insanın düşemeyeceği rezillik yok gibi görünüyor. Eşcinselliğin normallik, hatta iftihar edilecek bir davranış olarak anlaşılması da, öncelikle bu duvarı yıkacağına benziyor. Bu durumu açıklayan bazı örnekler veriyorum:

NAMBLA (North American Man/Boy Love Association), Kuzey Amerika Erkek/Oğlan Sevgi Derneği; Harry Hay, David Thorstadt gibi gey hareketinin ileri gelenleri tarafından kurulmuş bir dernektir. Amaçları yetişkin erkeklerin, reşit olmayan erkek çocuklarla cinsel ilişki kurmalarının doğru ve faydalı olduğunu kanıtlamak ve bunu yasal hâle getirmektir. Çoğu gey yürüyüşlerinde onlar da yer alırlar, pankartlar taşırlar, “insan” haklarını savunurlar. Bu konu dile getirildiğinde diğer gey kuruluşları hemen savunmaya geçer ve “Onlar bizden değil, bizim tasvip etmediğimiz bir yönelim” derler. Ama istatistiklere bakıldığında, eşcinselliğin çok acı bir yönü ile karşılaşırız. Maalesef %1-3 oranı ile eşcinseller çocuklara karşı işlenen cinsel taciz suçlarının %33’ünü teşkil ederler.¹¹⁰⁰

“Sübyancılık” veya genç ergenlere düşkünlük eşcinsel temayülün temel taşlarından biridir. Eşcinsellerin %73’ünün 16-19 yaşında çocuklarla ilişki kurdukları çalışmalarla

¹⁰⁹⁸ D.M. Fergusson, L.J. Horwood, A.L. Beautrais, “Is sexual orientation related to mental health problems and suicidality in young people?”, *Arch. Gen. Psychiat.*, 1999, 56: 876-880.

¹⁰⁹⁹ Andreas Spengler, *Archives of Social Behaviour*, 1977, 6 (6): 441-456.

¹¹⁰⁰ Ray Blanchard ve ark., “Fraternal Birth Order and Sexual Orientation in Pedophiles”, *Archives of Sexual Behaviour*, 29 (2000): 464.

tespit edilmiştir.¹¹⁰¹ Zaten “erkek çocuk pornosu” da eşcinsellerde belirgin bir şekilde daha fazla rağbet görür.^{1102, 1103}

Economic Time'ye göre internette en fazla kazanç getiren kaynak pornografidir (Jaychandran, 2006). Bu endüstrinin dünyada 57 milyar dolar ve ABD'de 12 milyar dolar değerinde olduğu tahmin ediliyor.

Bu durumu son zamanlarda teyit eden olaylar, ne yazık ki hiç beklenmedik bir yerden, Hristiyan din adamlarının özel hayatlarından geldi. Evlenmeyen katolik rahip, piskopos, hatta başpiskoposlardan skandallar medyaya yansıdı ve maalesef bu sapıklığın münferit olaylarla sınırlı kalmadığı meydana çıktı. Rahipler bile bu işe tevessül ediyorlarsa, duvar yıkıldığında başımıza gelecekleri bir düşünün.

Sağduyu duvarını zorlayan bir başka örnek ise; GLSEN, Gay, Lesbian, Straight Education Network/Gey, Lesbiyen, Heteroseksüel Eğitim Ağı (kuruluşu 1990)'nın faaliyetleridir. Obama yönetimi zamanında, ABD Eğitim Bakanlığı'nın “Güvenli ve Madde Bağımlılığından Kurtulmuş Okullar” dairesinin başına Kevin Jennings getirilmiştir. Ama aynı Jennings yukarıda adı geçen GLSEN'nin hem kurucusu hem de devlet görevine atandığında, başkanıdır. Bir başka deyişle, nasıl olmuşsa olmuş “Güvenli Okullar” projesi ile “GLSEN”, yani gey projesi bir araya gelmiş ve devlet tarafından sübvansiyonla desteklenmiştir. GLSEN'in esas amacı, okullarda cinsel hoşgörüyü destekleyen programlar yapmak ve eşcinsel olanlarla olmayanları okul içi kulüplerde kaynaştırmaktır.¹¹⁰⁴

Bu amaç doğrultusunda okullarda grup terapileri yapılır; herkes, öğretmenler de dâhil içini döker, alternatif rol modelleri sunulur. Nasıl *Brokeback Mountain* filminde, sert kovboy rol modeli yumuşatıldıysa, öğretmen de aslında hangi duyguları taşıdığını söylerse, hem eşcinsel öğrenciler için “ideal” bir model oluşturur hem de eşcinsel olmayanların eşcinsellere yönelik saygısını artırır. “Vay be bizim hoca da...” Ve bu amaçla civar liselerden otobüslerle Massachusetts'teki Tuft Üniversitesi kampüsüne 200 genç ve 300 yetişkin taşınır. Buraya kadar, bazılarımız “Ne olmuş işte, ne güzel ayrımcılığa, ötekileştirmeye son verme çabaları” diyebilirler. Ama işin aslı maalesef öyle değil. Çünkü bu seminerlerde güvenli cinsellik kapsamında pratik eğitimler de verilir. Ve devlet memurları (*state employees!*) eşcinseller arası oral seksten başlayarak, yapay penis kullanımı ve lezbiyen teknikler anlatmaya başlarlar hem de projeksiyonlarla. Bu “güvenli” cinsellik tekniklerinden biri de elinden başlayarak kolunu makata ve vajinaya sokma metodudur. Üstelik bu teknik çok duygusal ifadelerle anlatılır, “muhabbet hâlinde olduğun birinin bedenine...” şeklinde. Bir araştırmaya göre eşcinsellerin %22'si “fisting”, yani makata el/kol sokma uygular.¹¹⁰⁵

¹¹⁰¹ Carla Jay ve Allen Young, *The Gay Report*, NY Summit Books, 1979, s. 275.

¹¹⁰² Cynthia Crosson-Tower (2005), *Understanding child abuse and neglect*, Allyn & Bacon, s. 198-200.

¹¹⁰³ Kenneth V. Lanning, *Child Molesters: A Behavioral Analysis*, National Center for Missing & Exploited Children, 2001, 4. Baskı, s. 86.

¹¹⁰⁴ Gay/Straight Alliance Clubs.

¹¹⁰⁵ Carla Jay ve Allen Young, *Gay Report*, NY Summit Books, New York, 1979, s. 554-555.

Bilmem sağduyu duvarının yıkılmasının bizi nerelere kadar götürebileceğini anlatabiliyor muyum? Sakın bizde olmaz demeyin, son 20 senelik gidişata geri dönüp baktığımızda, bu “mübarekleri” biraz gecikmeli de olsa aynen kopyaladığımızı görürüz.

Bu (*fistgate/watergate!*) skandal patladıktan sonra neler oldu dersiniz, GLSEN ve Kevin Jennings olanları inkâr etmeye gerek bile duymazlar, hatta mağrur bir demeçle, “Neyi yanlış yaptık ki, bu bizim işimiz, yine yaparız” derler (teyp kayıtları vardır). Üç eğitmen işten uzaklaştırılır ama gey organizasyonlarının desteği ile hemen karşı dava açılır. Onlara göre, bu durumu ifşa etmekle Ebeveyn Hakları Birliği (*parents rights coalition*) ve başkanları Brian Camenker suç işlemişlerdir ve tazminat gerekmektedir. Fakat 2006'da bu dava gey tarafının aleyhine sonuçlanır, Camenker'in teyp alıntılarını yayımlamakta serbest olduğuna hükmedilir.

Bir Afrika atasözü, “Niye inşa edildiğini bilmeden, bir duvarı yıkma” der. Verdiğim örneklerden de belli olduğu gibi olay sadece eşcinsellik değil, yıkılan vicdan, akliselim, edep duvarıdır. Bir grup insan, ideolojileri gereği, köşe noktaları ele geçirdikleri için, çoğunluğu hiçe sayarak finans, medya, politika, akademi ve hukuk alanlarındaki tüm nüfuzlarını kullanarak bu duvarı yıkma çabasındadır. Bırakın ailelerimizi ve dostlarımızı, düşmanlarımızın bile başına gelmesini istemeyeceğimiz bir hayat tarzı dünyaya empoze edilmek istenir. Bugün eşcinsel hakları, yarın evlilikleri, evlat edinmeleri, sübyancılığın kabulü, okullarda kulüpler, güvenli cinsellik adı altında porno yayınları... Evlilik dışı ilişkilerin, evlilik sonrası aldatmaların teşviki (*Sex and the City*), temel psikohijyen şartlarından birinin konusu olan dedikodu, suizan, iftira zaafından maddi çıkar sağlama (*Gossip Girl*), mahremiyetin yıkılması (*Big Brother/Biri Bizi Gözetliyor*), alkolün olmazsa olmaz bir medeni davranış olarak zihinlere nakşedilmesi... Zevkperest, menfaatperest, narsisist, ahlaksız bir küllü-tüketim abra-medeniyet ve usulca aile müessesinin çözülmesi...

Eşcinselliğin Çıkış Teorileri

Genetik Nedenler

Bu konuda en “çarpıcı” araştırma (Xq28 kromozom bölgesinin eşcinsellikle bağlantısı üzerine) 1993 yılında Dean Hamer tarafından yayımlandıktan sonra, beklendiği gibi “mübarek” medya trompet çalarak son noktayı koyduğunu sandı.¹¹⁰⁶

Beş yıl sonra Sanders'in Hamer'i doğrulamayan çalışması (1998) ve Hu'nun özeti arada kaynadı gitti.¹¹⁰⁷

Böylece “böyle doğdun/*born that way*” teorisi kabul gördü. Hatta Hamer'in aksi yöndeki sözleri bile sansürlendi. 1955 tarihli *Scientific American*'daki, “Eşcinsellik sadece biyolojik nedenlere indirgenebilir mi?” sorusuna Hamer'in “Mutlaka hayır, ikiz

¹¹⁰⁶ Hamer ve ark., “A linkage between DNA markers on the X chromosome and male sexual orientation”, *Science*, 16 Temmuz 1993, 261(5119): 321-327.

¹¹⁰⁷ G. Rice, C. Anderson, N. Risch, G. Ebers, “Male Homosexuality: Absence of Linkage to Microsatellite Markers at Xq28”, *Science*, 23 Nisan 1999, 284 (5414): 665-667.

çalışmalarından bildiğimiz gibi, cinsel yönelimin %50'si veya daha da fazlası kalıtsal nedenlere bağlanamaz” cevabı medyada aynı yankıyı bulmadı. Amaç her zaman kullandıkları dezenformasyon taktiği ile zihinleri bulandırmaktı.

Nitekim bu taktik zihinleri bulandırdı ve 1970'lerde eşcinsellerin %10'u “böyle doğduk” teorisine inanırken, bu oran 1980'lerde %35'e fırladı.

Nöro-anatomik nedenler

1991'de nöro-anatomist Simon LeVay, MSS (merkezî sinir sistemi) üzerine yaptığı post-mortem çalışmalarda ön hipotalamusta INAH-3 (*interstitial nucleus of ant. hypothalamus*) bölgesinde bir grup nöronun büyüklük açısından cinsler arası farklılık gösterebileceğini öne sürdü (bu bölge erkeklerde kadınlara göre daha büyük, Laura Allen, 1989).¹¹⁰⁸ Eşcinsellerde de INAH-3 daha küçük gibi görünürken daha sonra yapılan üç çalışma bu durumu teyit etmedi. İlginçtir ki Hamer ve LeVay ikisi de eşcinseldiler.

İkiz Çalışmaları

1991'de Baillard ve Pillard tarafından müşahade edilen, tek yumurta ikizlerinin her ikisinde birden %52 oranında ve çift yumurta ikizlerinde %22 oranında eşcinsellik görülme sıklığı, sonraki çalışmalarda teyit edilememiştir.¹¹⁰⁹ Bearman ve Bruckman çok daha düşük oranlarda, %7,7 görülme sıklığına varırlar.¹¹¹⁰

Nöro-endokrinolojik faktörler

Doğum öncesi intraüterin testosteron tesiri ve buna bağlı kemik yapısı araştırmaları da (2D: 4D indeksi) anlamlı neticeler vermez.¹¹¹¹

Doğum Sırası (*birth order*) ve Erkek Kardeş Tesiri

Blanchard ve Klassen (1997), yaşça büyük her erkek kardeşin %33 oranlarında eşcinsel olma olasılığını artırdığını öne sürerler. Nedeni ise araştırmacılara göre anede her erkek çocuk sonrası oluşan bağışıklık reaksiyonudur (*immune reaction*). Anne antikorları fetusun MSS'deki (merkezî sinir sistemi) cinsel eğilimi belirleyen yapılarını olumsuz etkilerler. Bu teori de anlamlı korelasyonlar bulunamadığı için eleştirilmiştir.¹¹¹²

¹¹⁰⁸ S. LeVay, “A difference in hypothalamus structure between heterosexual and homosexual men”, *Science*, 1991, 53: 1034-1037.

¹¹⁰⁹ G.D. Wilson, Q. Rahman, *Born Gay: The Psychobiology of Sex Orientation*, Peter Owen, London, 2005, s. 47.

¹¹¹⁰ P.S. Bearman, H. Bruckner, “The Opposite-Sex Twins and Adolescent Same-Sexual Attraction”, *The American Journal of Sociology*, Mart 2002, 107(5): 1179

¹¹¹¹ B.S. Mustanski, M.L. Chivers, J.M. Bailey, “A Critical Review of Recent Biological Research on Human Sexual Orientation”, *Annu Rev Sex*, 2002, 13: 89-140.

¹¹¹² R. Blanchard, P. Klassen, “H-Y antigen and homosexuality in men”, *J. Theor. Biol.*, 1997,185: 373-378.

Taciz ve Benzeri Çocukluk Travmaları

E. Wells, A. Magnus Yeni Zelanda çalışması eşcinsellerde üç kat daha fazla benzer çocukluk travmaları olduğunu gösterir.¹¹¹³

Peki, netice olarak ne diyebiliriz? Yapılan tüm araştırmalar (kitabın yazıldığı tarih, Mayıs 2012 itibarıyla) eşcinselliği tek bir nedene bağlamamaktadır. “Böyle doğdun” demek, yeterince araştırma yapılmadığının veya ideolojik bir tavır takınıldığının işaretidir. Özet olarak sunarsak:

genetik yapı + MSS nöro-anatomisi ve fizyolojisi + doğum öncesi hormonal tesirler = mizaç
ebeveyn + kardeş ilişkileri + çocukluk/ergenlik tecrübeleri = çevre
çevre + mizaç = eşcinsel yönelim

Eşcinsellik ve Psikoterapi

Benötesi Psikolojisi Derneği olarak bizlerin bu konuyla ilgilenmesi, yedi yıl önce ABD'den bize yönelen Türk asıllı bir eşcinsel vasıtasıyla oldu. Bizim asli ilgi alanımıza girmese de, Türkiye'de bu konuda bir boşluk olduğunu fark ettiğimiz için, NARTH (*National Association of Research and Therapy for Homosexuality*) sitesini araştırdık ve J. Nicolosi'nin *Onarım Terapisi* kitabının yayımlanmasına vesile olduk. Ayrıca, aynı yazarın, *Anne/Babalar İçin Gençlerde Homoseksüelliği Önleme Rehberi* isimli kitabı da Türkçe olarak yayımlandı. Öncelikle eşcinsellerde psikoterapi konusunda birkaç önemli noktaya temas edelim. Eşcinsellikle paralel giden patolojiler bahsinde gördüklerimizden sonra, akliselimi yerinde olan hiçbir kimse, “Niye terapi, neyin terapisi” diyemez. Hele hele kendisi de çocuk yetiştiren sorumlu anne veya babalar arasında bir anket yapılırsa, terapi konusundaki genel eğilimi hemen görebiliriz.

Peki, terapiye kimler alınır? Sadece kendi istekleri doğrultusunda, sağlam motivasyonu olan ve terapisti ile benzer değerler sistemini paylaşan kişiler ideal adaylardır. Zaten bildiğimiz gibi motivasyon yoksa her türlü psikoterapi başarısızlığa mahkûmdur, zaman kaybıdır. Motivasyonu olan kişilerde “onarım” terapisi bazen hayat kurtaran bir tedavidir. Eşcinselliklerini ego-sentonik olarak yaşayanlar ise serbest seçim haklarını kullanıp, “Eşcinselliği onaylayan” bir terapiye (*gay affirmative*) gidebilirler. Doğru olmadığını bilsek de bu seçim bizi ilgilendirmez. Fakat onların nasıl böyle bir hakları varsa diğerlerinin de olmalıdır. “Onarım” terapisi insanları depresyona sürüklüyor, intiharlara neden oluyor görüşü ise, istatistiklerin bize gösterdiği gibi geçersizdir. Gey hayat tarzı zaten insanı hem somatik hem de psikolojik açıdan harabeye çevirir.

¹¹¹³ J. Elisabeth Wells, A. McGee Magnus, Annette L. Beautrais, “Multiple Aspects of Sexual Orientation: Prevalence and Sociodemographic Correlates in a New Zealand National Survey”, *Archives of Sexual Behavior*, 2011, 40(1):155-168.

Bir başka “kafa karışıklığı” oluşturan mefhum ise “seçim” meselesidir. Evet, mesela erkek çocuk anatomik bir cinsiyetle doğar, sonra yukarıda saydığımız nedenlerle karşı cinse değil, kendi cinsine yönelik bir cinsel eğilim hissedebilir. Buraya kadar seçim yoktur. Ama bu temayülü fiiliyata dökmek veya dökmemek mantık, irade, sağduyu, vicdan, akılselim gibi temel insani kuvvelerin (potansiyel) de kontrolü altındadır. Sadece eşcinsellik değil, tüm nefsanî zaafırlar için bu yüksek insani kontrol ve denetim mekanizmaları geçerlidir (*higher human autocontrol mechanisms*). Bu manada eşcinsellik bir seçim değildir demek, yukarıda zikredilen kuvveler “bende yok” demektir. “Ben böyle doğdum, bu benim seçimim değil/I was born that way, that’s not my choice” denildiğinde, o zaman insana, “Peki, sen kimsin, nesen?/OK, then who are you, what are you?” sorusunu sorarlar. Bu da eşcinsellere yapılacak en büyük hakarettir. Hz. İnsan “hayvan” değildir.

İşte onay terapisinde tamamen bu yaklaşım sergilenmektedir. 17 yaşında bir ergecin, kafası zaten karışık bir şekilde, ama vicdanı daha devredeyken, böyle bir terapist gittiğini düşünün. Çocuk yardım arıyor fakat terapist şöyle diyor: “Don’t bother man, that’s your body, that’s your life, anyhow you were born this way, why do you want to change, enjoy it, be even proud about it, that’s your existential freedom, your uniqueness, even your personal enlightenment/Sıkma canını, bu senin bedeninin, senin hayatın, sen zaten böyle doğdun, neden değişmek istiyorsun, keyfini çıkar, hatta gurur duy, bu senin varoluşsal özgürlüğün, biricikliğin, hatta kişisel aydınlanman...” Acaba bu terapist kendi oğluna bunların söylenmesini ister miydi?

Peki ya “onarım terapisi”, geçerliliği olan, netice veren bir terapi yaklaşımı mıdır? Spitzer, bunun cevabını verir.¹¹¹⁴ İlginçtir kendisi, eşcinselliği DSM’den çıkararak “gey aktivist hareketi” ileri gelenlerindedir.¹¹¹⁵

16 ay boyunca terapi görmüş 247 eşcinsel üzerine yapılan araştırmada 200 katılımcı (143 erkek ve 57 hanım) eşcinsel yönelimden karşı cins yönelimine geçtiklerini ifade ederler. Değişim motivasyonunu oluşturan nedenler sorulduğunda:

- Katılımcıların büyük çoğunluğu (%85 erkek ve %70 kadın) eşcinsel hayat tarzının kendilerine duygusal doyum vermediğini
- %79’u eşcinselliğin dinî inançlarıyla bağdaşmadığını
- %67 oranında erkek ve %35 oranında kadın (karşı cins ile) evlenmek istediklerini söylerler.

¹¹¹⁴ Spitzer Study, *Arch. Pf Sex. Behav.*, Ekim 2003, 3(5).

¹¹¹⁵ Eşcinsel lobisinden gelen tehdit ve baskılar üzerine R.Spitzer, 2003 yılında yazdığı makalesini, 2012 yılında geri çekmek istemiş fakat makalenin yayımlandığı derginin editörü Dr. Kenneth Zucker, bu teklifi kabul etmemiştir. Nedeni ise bu makaleyi geri çekmeyi gerektirecek yeterlilikte karşı bilimsel veri olmayışıdır. Bu mevzuda daha teferruatlı bilgi edinmek isteyenler, internet üzerinden Dr. Christopher H. Rosik, LifeSiteNews.com alıntısına müracaat edebilirler.

Eşcinsellik ve Ebeveyn İlişkileri

Baba/oğul ilişkileri

İnsan annesinin yanında insan olmaya başlar ama sonra kız çocuk anne ile birincil özdeşimini korurken, erkek ek bir muhabata (*object!*) ihtiyaç duyar. Böylece hayatın ikinci önemli insanı, yani baba devreye girer. Bu bağlamda erkeğin “iş” daha zordur, anneden kısmen feragat etme gibi bir engeli aşması gerekir. (Bazı araştırmacılar, erkek eşcinselliğinin oranının kadın eşcinselliğinkine göre daha yüksek olmasını buna bağlarlar). Cinsiyet kimliği gelişimi ikinci yılın ikinci yarısından sonra yerine oturur.¹¹¹⁶

Anneden kopma, bedensel farkındalığın yaşanması ve baba ile özdeşim ile devam eder. Baba bir ayna gibi çocuğu teyit eder, onaylar ve çocuğun bu ikinci doğumu için bir “ebe” vazifesini taşır, göbek bağı keser.¹¹¹⁷

Baba yoksa veya menfi tesir uyandırıyor, bu durumda baba “açlığı” yaşanır. Erkek çocuk baba ile değişik yönlerden özdeşim kurabilir:

- saldırganla özdeşim (Freud ve Oedipus karmaşası)
- savunma amaçlı özdeşim
- empati, muhabbet, şefkat

Peki, baba ile bu köprü hangi durumlarda kurulamaz?

- anne aşırı ödüllendirici ise
- baba yoksa ya da menfi yapıda ise veya kardeşler arası ayırım yapıyorsa
- baba manipülatif, narsisist yapıda ise

Baba/oğul ilişkilerinin (müspet) getirileri

Girişkenlik, etkinlik, güç ve kontrolü, kararlılık, savunma amaçlı şiddet, beden dili, el becerileri, fütüvvet, yiğitlik, zulme boyun eğmemek, zayıflar için kendini feda edercesine çaba sarf etmek ve mürüvvet.¹¹¹⁸

Baba/oğul ilişkilerini güçlendiren toplumsal tesirler ise mesela geçiş ritüelleridir. Bizim medeniyetimizde sünnet, izcilik, beraber ava çıkma, balıkçılık bu tesirler arasında sayılabilir.

Baba/oğul ilişkisi yerine oturmazsa, “savunmacı kopma” belirtileri, inat, tersini yapma davranışları gözlemlenir. Ve bunlar da sonuç vermezse, yine anne “limanına” sığınma ve babadan kopma (Moberly 1983), “bir daha asla” ve “seni ve temsil ettiğin tüm değerleri yok addediyorum” mantığı söz konusu olur.¹¹¹⁹

¹¹¹⁶ Charles W. Socarides, “A Provisional, Theory of Aetiology in Male Homosexuality”, *International Journal of Psychiatry*, 1968, 49: 27-37.

¹¹¹⁷ M. Mahler, “On symbiotic child psychosis: genetic, dynamic and restitutive aspect”, *Psychoanalytic Study of The Child*, 1955, 10: 195-214.

¹¹¹⁸ “Kimseye zulmetmeyen, yalan söylemeyen ve sözünde duran, mürüvvet sahibidir.” (Hadis-i Şerif, bkz. İmam Mâverdi, *Edeb-üdü Dünya ve-d Din*)

¹¹¹⁹ E. Moberly, “Homosexuality”, *A New Christian Ethic*, James Clarke & Co., Cambridge, 1983.

Ergenlik öncesi gizil dönemde (*latent period*) bu “savunmacı kopma” daha da belirginleşir ve topluma da yansımaya başlar. Tüm erkek dünyası ilişkileri sislenir, bulanır (eşcinsellik öncesi). Celâl, öfke ve saldırganlık çocukta dehşet uyandırır, kendini savunmasız hissederek (yetersiz animus yapısı). Ve bu durumla karşılaşmamak için her türlü strateji tatbik edilir. Ama bir yandan da paradoks olarak, çocuk bu gizemini çözemediği “güce” hayranlık duyar. Bir yandan persona/rol olarak anneden ödünç aldığı “anima” kıyafetini taşıırken, bir yandan da “zırlı”, üniformalı sözde güç sembollerine hayran kalır (gey barlar ve deri elbiseli, zincirli, sakallı, pazuları şişkin “erkekler”, sadist, mazoşist pratikler).

Çocuk bu pazuları okşamak ister, başını bu güç sembollerinin omuzlarına yaslar, her ne pahasına olursa olsun sevgi dilenir. Cinsellik sadece ikincil bir arayıştır, çoğu eşcinsel ilk tecrübelerinden sonra gidip kustuklarını ifade ederler. Evet, gizil dönem bitip ergenliğe adım atılınca (13-14 yaşları), bu tarz ilişkiler başlayabilir. Ama hep göz önünde bulundurulması gereken, internet pornosu ve medyanın teşvik edici tesiridir. Dışarıdan gelen ve ardı arkası kesilmeyen beyin yıkamalar, ilişkilerin erotize edilmesine çanak açar. Eşcinselin hayatı erkek-odaklı (*male centered*), apış arası mantıklı bir ölümcül bağımlılık hâline dönüşür. Fakat bu varoluş, dehşet verici bir ikiye bölünmüşlüktür. Aslında kişi, eşcinsel ilişkilerde kendini arar (eksikliği tamamlayıcı birleşme, Anna Freud, 1952). Suda ki hayalini öper.¹¹²⁰

Anne/oğul ilişkisi

Aşırı şefkat, kontrol, koruma, duygusal paylaşım sıklıkla görülür; çoğu zaman “kötü” babaya karşı gizli ittifak oluşabilir.

Bağımlılık/saldırganlık/cinsellik üçgeni (Horney 1937; Thompson 1947)

Babayla yıkılan köprü diğer erkeklerle cinsellik vasıtasıyla yeniden kurulduktan sonra, paradoks olarak cinsel “obje” hem “sevilir” hem de ondan nefret edilir. Bu sebeple sadakat-sizlik, sadizm, mazoşizm eşcinselliğe paralel gider. 1980’li yıllarda Zürih’te bir hastamla yaşadığım diyalog bu durumu açıklayıcı nitelikteydi. Bana terapiye gelen bir erkek tiyatro sanatçısı, Portekizli erkek sevgilisi ile yaşadığı romantik aşkı bütün renkliliği ile anlatıyordu. Nasıl mehtap altında el ele tutuşmuşlar, öpüşüp koklaşmışlar... Fakat benim hastam HIV pozitif (AIDS taşıyıcısı) olduğu için ona, “Peki, sevgilinize AIDS’li olduğunuzu söylediniz mi?” diye sordum. Cevap vermedi ve gözlerinde bomboş bir ifade ile bana baktı...

Nefs Psikolojisine Göre Eşcinsel Temayül

Genetik, nöro-anatomik, hormonal değişkenlerin ve yakın aile, yakın çevre faktörlerinin beraberliğinde (mizaç + çevre) eşcinsel temayül ve davranışın zuhur edebileceğini

¹¹²⁰ Anna Freud (1951), “Clinical observations on the treatment of manifest male homosexuality”, *Psychoanalytic Quarterly*, 20: 337-338.

gördük. Biz bu “çıkış teorilerine” bir ilave yapmak istiyoruz. İnsanlar arasında patolojik olmayan, doğuştan gelen bir celâl/cemâl farklılığı da olabilir. Yani erkek çocuklar genelde celâl ağırlıklı oyunlar oynarken (Kızılderili-kovboy, kılıç-kalkan, hırsız-polis vs.) bazı çocuklar fitri yapıları gereği, şiddet içeren oyunları sevmeyebilirler ve değişik bir varoluş sergilerler. Müzik, resim, sanat, şiir, muhabbet, fedakârlık, ihtimam içeren davranış ve kişilik rollerine daha mütemayil olabilirler. Halk tabiri ile “ince ruhlu”durular. Fakat, burası çok önemli, bir medeniyet ne kadar “celâl” değerlerinin ağır bastığı bir yapıdaysa, bu “özel” çocuklar da o kadar, arkadaşları tarafından dışlanır, ötekileştirilir, küçümsenir, alaya alınırlar. Artık bildiğimiz gibi, istemeden de olsa içine sürüklendiğimiz bu Abraxas-medeniyeti, celâl ağırlıklı bir yapıdadır. Mutlak etkinlik arayışı, celâl’in ilkel bir hâlidir.^{1121, 1122}

Bildiğimiz gibi ABD başta olmak üzere, dünya celâle doğru kaymaktadır, bunu görmek için televizyon filmlerini seyretmek yeter. Veya Jungiyan (C.G. Jung’a göre) tabirlerle ifade edersek modern toplumlar, ilkel açıdan “süper-animus” toplumlarıdır. Çünkü temel düstur, sınırsız güç ve etkinlik arayışıdır (yani Abraxas’ın ahlakı ile ahlaklanmak) ve cemâl de bu arayış için bir engeldir. “Feminizm” gereği, süper-animus taşıyan iş kadınlarını gözünüzün önüne getirin, bunlar sanki kendi fitratlarına uymayan bir kılıf içine zorla sokulmuşlar ve “can çekişerek” rollerini oynama durumuna gelmişlerdir. Bana göre çok çarpıcı olduğu için hep aynı örneği veriyorum; yerli yabancı televizyonlarda bazı haber spikeri hanımefendilere ibret gözüyle bir bakın, yüzlerinde zoraki bir tebessüm olsa da sanki bir celâl patlaması göreceksiniz. Mübarek hanımefendileri bu hâle

¹¹²¹ Konumuzla ilgili ilginç bir çalışma Cornell Üniversitesi’nden psikolog Daryl Bem tarafından gerçekleştirilmiştir. “Çocuklukta Cinsel Kimlik Uyumsuzluğu” çerçevesinde yaptığı araştırmalar neticesinde D. Bem, “*the exotic becomes erotic/egzotik olanın erotikleşmesi*” teorisini savunur. “Çocuklar, bazı mizaç özellikleri ile dünyaya gelirler, mesela saldırganlık. Bu mizaç yapısı sebebiyle erkeğe özel (*male typical*) veya dişiye özel aktivitelere girerler ve aynı mizaç yapısında olan arkadaşlar ararlar. Böylece bir kısım erkek çocuklar haşın oyunlar oynarken, diğerleri mesela ‘seksek’ oynar ve bu durum ötekileştirilmeyi doğurur (yuh be, kızlarla seksek oynuyor...). Mağdur çocuk (yani seksek oynayan) bu durum dolayısıyla öfke ve kaygı hisseder ve bu olumsuz duygular ‘savunma mekanizması olarak’ erotizme dönüşebilir. Bu manada saldırgan tehlikesiz hâle gelir.” Konumuzla ilgili diğer bir ilginç vaka ise, Thomas/Patrick tek yumurta ikizlerinin durumudur. Thomas “erkek” (celâl) oyunları oynarken Patrick bebeklerle oynar. Çocuklar 5 yaşındayken, “Halloween” bayramında anneleri ne olmak istiyorsunuz diye sorduğunda, Thomas “canavar” der, Patrick ise “prenses” olmak ister. Bunun üzerine kardeşi Thomas itiraz eder ve “Olmaz, diğer çocuklar seninle dalga geçer” der. Patrick, “Tamam o zaman ben de *Batman* olurum” der. Tek yumurta ikizlerinden söz ediyoruz, yani tıpa tıpa aynı olması gereken ikizler, ama farklılar. Bu vaka tabii ki bizi çok derin tefekkürlere götürebilir. Mesela “ruh” mevzuu, ama ruhu bir tarafa bırakırsak, nefis yapısı da demek ki sadece maddi bedensel yapıya indirgenemez. Bir başka araştırma konusu ise, “*cloning/genetik kopyalama*” sonrası ikinci varlığın nefis yapısı ile ilgilidir. İnsan bizim anlayış kapasitemizin ötesinde bir varlıktır ve “**Ruh Rabbimizin emrindedir**” (Kuran-ı Kerim, İsrâ Sûresi: 85).

¹¹²² “What makes people gay”, *Boston Globe*, 14.08.2005.

getiren bir medeniyet, güçlü bir anima taşıyan erkek çocukları nasıl bağrında barındırır? Ötekileştirme belki anne baba ilişkilerinden başlar, anaokulunda ve ilkokulda, yakın çevrede sürekli devam eder. Meta komünikatif olarak bu çocuklara verilen mesaj “böyle olmamalısın”, “kendi fitri akıntına karşı yüzmelisin” mesajıdır. Hele hele anne veya baba kendi gerçekleştiremediği hayallerini çocuğa yüklüyor ve bir ideal anima veya animus yansıması yapıyorsa, çocuğun işi daha da zorlaşır. Mesela, kendisi yeterince gelişmiş bir animus (celâl) taşıyamamış bir anne, o yapıda olmayan erkek çocuğunun bu vasıfları taşımasını bilinçdışında arzulayabilir ve çocuk bu kalıba uymazsa kabul görmez. Bu kez anneye inat olarak anima (cemâl) güçlenir ve çocuk efemine davranışlar sergileyebilir.

Hâl psikolojisi bahsinde gördük, nasıl “güzel isimler” (esma-i hüsnâ) cemâl ağırlıklıysa, nefis katlarında tekâmül de lâtif hâllerin tecellisi ile zuhur eder. Yani insan aslına doğru rücu ettiğinde (döndüğünde), urûc (yükselme) süreci başladığında gittikçe cemâl ağırlıklı olmaya başlar. Bu cemâle kayış, olmazsa olmaz bir varoluş gerekliliğidir. *Aşkın Celladı* kitabında, I. Yalom’un grup terapisine katılan “maço”sunu hatırlayın. Hani üstündeki o eğreti duran celâl hâlleri döküldükten sonra, grupta kadınları aşılamaktan vazgeçmiş, duygularını ifade edebilmiş, hatta ağlayabilmişti. İşte o “maço” ölüm döşeninde kendisini ziyaret eden Yalom’a, çok anlamlı bir cümle söyler: “Teşekkür ederim, hayatımı kurtardınız.” Sizi bilmem ama bu pasajı hatırladığımda içim bir fena olur, bazen gözlerim dolar. Eğer insan olmaya kararlıysak, gittikçe daha fazla cemâl ağırlıklı olmalıyız veya animamız tekâmül etmeli. Bu sürecin kadın/erkek farklılığı da yoktur, erkek-kadın da (aşırı gelişmiş animus), “erkek”-erkek de (ilkel kalmış animus) aslında bir insanlık karikatürüdür.

Demek oluyor ki, cemâl yönleri doğuştan güçlü olan çocuklar, bu deli “sözde medeniyet” içinde gittikçe daha yabancılaşıyor; “antijen” gibi, bir bedeninin içindeki yabancı cisimlere dönüşüyorlar. Çözüm nedir dersiniz, önerilerimi kitabın psikoterapi bölümünde sıralamaya çalışacağım.

Nefs psikolojisi açısından eşcinselliği yorumlamaya devam edelim. Eşcinsel hayat tarzının insan tekâmülüne nasıl bir zararı olabilir. Öncelikle hatırlamamız gereken, “cinselliğin” insan hayatının tekâmül aşamalarından sadece biri olduğudur. Kadim doğu geleneklerinin (Hinduizm, Budizm) biyoenerji şemasından yola çıkarsak, 1. “enerji” çıkış merkezi hayatta kalma, hemen üstündeki 2. merkez ise cinsellik. Sonra 3. merkez devreye girer, burada ise sosyal etkinlik, güç ve kuvvet arayışı ağır basar.¹¹²³

¹¹²³ “Yukarıdan aşağıya” inen bir manevi enerji, insan hayatının belirli dönemlerinde, belirli bedensel merkezlerde ağırlıklı olmak üzere düşünce, duygu ve davranışa yansır. Bu aslında nefis-i emmâre’den başlayarak insanın değişik yönelimlerinin enerji açısından anlatımıdır. Özet olarak, hayatta kalma, cinsellik ve güç ilk 3 merkezin ana motivasyonudur. 4. merkezden itibaren kalp alanı ile temas başlar ve tasavvuf geleneği bu merkezlere letâif (*subtle energy centers*) adını verir.

Bu sıralamadan hareket edersek mesela varoluşçu terapiler (hayatta kalma, ölümü sorgulama, “survival”), daha ziyade 1. enerji merkezi üzerine çalışırken, S. Freud 2. merkeze takılmış, A. Adler ise 3. merkezi öne çıkarmıştır (yetersizlik ve güç arayışı). Ama bu 3. merkezin üstünde insan, kalp alanına girer. Artık “aşağıda” kalanlar aynı önemi taşımazlar, insanın önünde yepyeni ve muhteşem ufuklar açılır. Mesela eşi hastalanan ve artık cinselliği kalmayan bir erkek veya kadın eş düşünün. Eğer muhabbet, sadakat, fedakârlık ve aşk varsa, o eş, o yönünü kapatıp mâşukuna hizmet etmeye, onun yanında var olmaya devam eder. Doğrusu da budur, eğer Freud efendinin öne sürdüğü gibi sadece “hazperest hayvan” değilsek, insan isek, insana yakışır bir şekilde davranmak gerekir. Öte yandan, eşcinsel hayat tarzına baktığımızda, bu 2. merkeze bir tutkunluk, bağımlılık izleriz. Eşcinsel dönüp dolaşır, çıkmaz sokak olduğunu bildiği hâlde hep aynı sokağa girer. Sıkıntıdan çatlasa da, o sokaktan nefret etse de anlatılmaz bir cazibe onu oraya çeker. Çünkü başka sokakların, geçitlerin varlığını bilmediği için, tevhid şehrine oradan ulaşmak ister. O da hiç şüphe yok ki bir tevhid âşığıdır ama çıkışı yanlış yerde, yanlış zamanda arar. Ha, bu davranışı sadece eşcinsel mi sergiler, tabii ki hayır; anakronik olarak oraya takılan, heteroseksüel de olsa, her yaşlı zampara, aynı hâli işler. 2. merkeze takılma bizim tekâmülümüzü baltalıyorsa, 1. veya 3. merkezlere takılma da aynı tesiri uyandırır, dolap beygiri gibi olduğumuz yerde dönüp dururuz, ama âb-ı hayat suyuna ulaşamayız. Hele hele bu üç enerji merkezi arasında gidip geliyorsak, durumumuz daha da vahim demektir. Maddi açıdan çevresini dolandıran, gözü doymaz iş adamı, kafası “güzel” iken yaptığı kaçamakların yanı sıra bir de politik aktivitenin içine girip, milleti daha iyi soymak için 3. “lâtifa”sını (güç, kuvvet, sosyal etkinlik) tatmin ediyorsa, bizim “garip” eşcinselden çok daha kötü durumda demektir.¹¹²⁴

Eşcinsel temayülü olan insan, hiç olmazsa kalp kapısını hissetmek için, sanatsal, edebî, estetik faaliyetlere, musiki faaliyetlerine girer ve bazen de insanlığa güzel hizmetlerde bulunabilir. Bu sebeple bize terapiye gelen eşcinsellere, ileride daha teferruatı ile anlatacağımız gibi, varoluşlarına yeni boyutlar açmalarını tavsiye ederiz. “Apiş arası” varoluş tarzı mutlak, eksklüsif olmamalıdır.

Ama bütün bunların ötesinde nefis psikolojisinin bize idrak ettirdiği en önemli hakikat, derûnumuzdaki celâl ve cemâl potansiyellerinin önce kendi içlerinde tekâmül etmeleridir (ilkel animus’un, gelişmiş animus hâline dönüşmesi, “maço”nun hayat sahnesini “kâmil”e bırakması; baştan çıkarıcı, fettan anima’nın, yerini Hz. Hanımefendi’ye terk etmesi gibi). Bir sonraki aşamada bu olgun celâl ve cemâl yönlerimizin buluşmaları, bir manada mübarek bir evlilik yapmaları ve sonunda da “Ruh Çocuğu”nun doğması gerekir. Bu süreç bir ölümler (rollerin sahneyi terki) ve doğumlar dizisidir. “Ölmeden evvel,

¹¹²⁴ “Kul hakkı yemek”, şirk koşmanın yanı sıra, İslami açıdan en büyük günahlardandır, eşcinsellik faaliyetleri yanında solda sıfır kalır. Yanlış anlaşılmasın, günahın “oranını” anlatmak istiyorum. Doğrusunu Rabbimiz bilir.

defalarca ölmek” gerekir, eğer “adam olmak” istiyorsak. İşte eşcinsel rolünün ölmesi de bu ölümlerden sadece biridir, zordur ama sebat edilirse o da ölür gider.

Bu dünya ol âhiretten içeri,
Âşıkın yeri var kimseler bilmez,
Yunus öldü diye sela verirler,
Ölen hayvan imiş âşıklar ölmez.¹¹²⁵

Eşcinsellik üzerine kaleme aldığım bu yazıda, birçok insani zaaftan, doktor olma habisiyle, istemeden, vazife gereği söz ettim. Olgun bir Müslüman kusur görmez, kusur örter. Eğer kalp kırdımsa beni affedin, benim rezilliğime verin. Vesselam.

NEFS PSİKOLOJİSİ VE PSİKOTERAPİ

---

¹¹²⁵ Yunus Emre (ks) (bedava olmaz bir Fatihâ okuyun lütfen!)